

Οὐδὲν γλύκιον ἢς Πατρίδος . . . Ἄρ' εἶμ' ἠδίου μὲν ἕδερ ,
Σεμνότερον δέτι καὶ Θεϊότερον ἄλλο ;

Χαίρεισι ἔθροισι Πατρίσι . . . ἔμχει Θεῶν Πατρῶων πρόει-
σιν ἀναβιβαζόμενον τὸ ὄμομα . . . Εἰ δὲ θεοῖς τίμιον τὸ τῆς
Πατρίδος ὄμομα , Πῶς ἔκ ἀνθρώποις πολύγε μᾶλλον ; . . .
Ἄλλ' εἰ καὶ τοῖς καθ' ἕνα τις ἀπομέμοι χάριν , ὡσπέρ ἐφ' ἰδί-
καιον , ἐπεδαμ' εὔπαθ' ἢ πᾶθ' ἢ πρὸς τινας , πολὺ μᾶλλον προσήκει
τῷ Πατρίδα τοῖς Καθήκουσιν ἀμείβεσθαι .

Ληκιστὸν Πατρίδ. Εὐγνώμιον .

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

168730

